

Ukrainian Orthodox Church of Canada

Українська Православна Церква в Канаді

L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
ikutash@gmail.com

«ПОЇЗД ЦЕЙ ПРЯМУЄ ДО СЛАВИ!»

(Друга Неділя по П'ятидесятниці - Неділя Всіх Святих Руси-України)

«Я Споручниця грішних для моого Сина, Який довірив мені, щоб почути їх, і ті, хто принесе мені радість чути їх отримає вічну радість через мене» (Напис на Іконі Божої Матері «Споручниця грішних»).

Як я молитовно роздумував про значення цієї Другої Неділі по П'ятидесятниці, коли Церква нагадує нам, що не лише окремі особи, а й народи покликані бути святыми, я в черговий раз вражений сенсом цього слова «святий». Це - слово, яке багато-хто неправильно сприймає. Його ж навіть використовують принизливо в розмові по відношенні до людей, які (як на думку декого), наче б то, створюють враження того, що вони кращі, ніж інші – «он який святий».

Та чи справді це слово - синонім слова «лицемір»? Ні, коли ми чуємо, що про це пише в своєму Першому Посланні Святий Петро: «Але ви вибраний рід, священство царське, народ святий, люд власності Божої, щоб звіщали чесноти Того, Хто покликав вас із темряви до дивного світла Свого» (3:9). Ми чуємо в словах Петра радісний заклик: бути тими, чим ми покликані бути в Тим, Хто вибрав і покликав нас.

Обдумуючи цю справу, я пригадав євангельську пісню чорних американців (дехто твердить, що запис цієї пісні Сестри Роберти Тарп був прямим натхненням для формування одного з моїх улюблених жанрів музики - рок-н-рол): «This Train» («Поїзд цей»), назва якої пізніше була розширенна на «Поїзд цей поїзд прямує до Славі» («This Train Is Bound for Glory» - в розумінні слави Божої). У первісному запі в 1920-х роках у нього були слова: «Бажаючі їздити на ньому повинні бути святыми».

Знову ж те слово - пов'язане з радісним очікуванням поїздки у славу Раю, якого ми втратили через нашу недосвідченість, невігластво і відсутність любові до Того, Хто створив його для нас - і нас для нього. Ми повинні бути святыми! Ми повинні бути святыми.

Слово «святі» у ранній Церкві відносилося до всіх учасників цієї спеціальної викликаної спільноти, яка відзначала і жила смертю і воскресенням Господнім. Воно нагадувало їм, що вони покликані бути вийнятковими, як Апостол Павло закликав: «і не пристосуйтесь до віку цього, але перемініться відновою вашого розуму, щоб пізнати вам, що то є воля Божа, добро, приемність та досконалість.» (Римлян 12:2).

У кожній громаді, в кожній нації, є ті чудові душі, які були отримали особливе благословення Боже, у відповідь на їхню любові до Нього і до Його творіння, які були тією закваскою, яка перетворює тісто цього світу в красивий, ароматний коровай для столу Божого, для есхатологічного Шлюбного бенкету Агнця. Образ епохи, чий прихід ми проголошуємо в Нікейському символі віри.

Давайте будьмо особливим. Давайте будьмо відмінними. Намагаймося бути гідними того, щоб бути пасажирами цього поїзда, на який ми піднялися на борт своїм охрещенням у Христа. Ми - на шляху до слави. Ми повинні бути святыми, іншими: відповідно до бачення Бога, коли Він створив нас – а рівнож і смиреними, бо ж нам якось так нечасто це вдається - та радісно впевненими в Божій благодаті, з якою ми співпрацюватимемо, що ми її таки досягнемо.

Я завжди стараюсь знайти підходящу Ікону супроводжувати свої роздуми. Коли я вписав у Google (англійською): «icon train bound for glory» («ікона поїзд прямує до слави») то перший справжній Ікона, що з'являлася була ця Ікони Божої Матері «Споручниця грішних». Google, у своїй цифровій мудрості, пов'язав мої пошуки з надихаючими надії словами напису на Іконі: «Я Споручниця грішних для мого Сина, Який довірив мені, щоб почути їх, і ті, хто принесе мені радість чути їх отримає вічну радість через мене» ([ось тут](#)). Капітан «Поїзда слави», звичайно, Сам наш Господь а Його Мати завжди біля Нього, щоб молитися за всіх Його незліченних пасажирів.

THIS TRAIN IS BOUND FOR GLORY!

(Second Sunday after Pentecost –
Sunday of All Saints of Rus'-Ukraine)

“I am the Surety of sinners for My Son Who has entrusted me to hear them, and those who bring me the joy of hearing them will receive eternal joy through me”

(Inscription on the Icon of the Theotokos “The Surety of

«CE TRAIN EST EN ROUTE À LA GLOIRE!»

(Deuxième dimanche après la Pentecôte - Dimanche de tous les Saints de Rus-Ukraine)

«Je suis la Sûreté des pécheurs pour mon Fils Qui m'a confié de les entendre, et ceux qui m'apportent la joie de les entendre recevront la joie éternelle à travers moi.» (Inscription sur l'icône de la Mère de Dieu «La Sûreté des pécheurs»).

Sinners”).

As I was meditating prayerfully on the meaning of this Second Sunday after Pentecost, when the Church reminds us that not only individual persons but also nations are called upon to be holy, I was once again struck by the meaning of the word “holy”. It is a word that is much misunderstood. It is even used pejoratively in speaking to and of people who (as some see it) seem to give the impression of being better than others – “holier than thou”.

Is that really what it means: a synonym for “hypocritical”? Not if we are hearing what St. Peter says about it in his First Letter: “But you are a chosen people, a royal priesthood, a holy nation, God's special possession, that you may declare the praises of Him who called you out of darkness into His wonderful light” (3:9). We hear in Peter's words a joyful exhortation: to be what we are called to be in virtue of the One Who has so chosen and called us.

As I thought of that I recalled the American Black Gospel hymn (some say Sister Roberta Tharpe's recording of it was a direct inspiration for the formation of one of my beloved genres of music – rock and roll): “This Train”, which was later expanded to “This Train is bound for glory”. As it was recorded

Quand j'ai médité avec la prière sur le sens de ce Deuxième Dimanche après la Pentecôte, quand l'Église nous rappelle que non seulement les individus, mais aussi les pays sont appelés à être saints, j'ai été de nouveau frappé par le sens du mot «saint». C'est un mot qui est très mal compris. Il est même utilisé de manière péjorative en parlant à et de personnes qui (comme certains le voient) semblent donner l'impression d'être mieux que d'autres - «plus saint que toi».

Est-ce vraiment ce que cela signifie: un synonyme pour «hypocrite »? Mais non, si nous entendions ce que Saint Pierre dit à ce sujet dans sa première Lettre: «[Vo]us êtes une race élue, un sacerdoce royal, une nation sainte, un peuple acquis, afin que vous annonciez les vertus de Celui Qui vous a appelés des ténèbres à Son admirable lumière» (3:9). Nous entendons dans les paroles de Pierre une exhortation joyeuse: être ce que nous sommes appelés à être, en vertu de Celui Qui nous a ainsi choisis et appelés.

Pendant ma méditation je me suis rappelé l'hymne américain Black Gospel (certains disent son enregistrement par Sister Roberta Tharpe était une source d'inspiration directe pour la formation d'un de mes genres bien-aimés de la musique - le rock and roll): «This Train» («Ce train»), qui a été plus

in the 1920's it had the words: "If you want to ride on it you have to be holy".

That word again – linked with the joyful expectation of a ride to the glory of Paradise which we lost due to our inexperience, ignorance and lack of love for the One Who created us - and it for us. We have to be holy! We have to be saints.

The word “saints” was used in the early Church in reference to all the participants in that special called-out community which celebrated and lived the Lord’s death and resurrection. It reminded them that they were called upon to be “special”, as St. Paul exhorted them: “Do not conform to the pattern of this world, but be transformed by the renewing of your mind. Then you will be able to test and approve what God’s will is--His good, pleasing and perfect will” (Romans 12:2).

In every community, in every nation, there are those marvelous souls who have been specially blessed by God, in response to their love for Him and for His creation, who have been the leaven which has – and is – transforming the dough of this world into a beautiful, fragrant loaf for God’s table, for the eschatological Marriage Feast of the Lamb. An image of the Age whose coming we proclaim in the Nicene Creed.

tard élargi : «This Train Is Bound for Glory» («Ce train est en route à la Gloire»). Comme il a été enregistré dans les années 1920, il avait les mots: «Si vous voulez monter sur lui vous devez être saints».

Encore ce mot - lié à la joyeuse attente d'un tour à la gloire du Paradis que nous avons perdu à cause de notre inexpérience, de l'ignorance et le manque d'amour pour Celui qui l'a créé pour nous - et nous pour lui. Nous devons être saints! Nous devons être des saints.

Le mot «saints» a été utilisé dans l’Église primitive en référence à tous les participants de cette communauté spéciale appelée par Dieu qui célébrait et vécut la mort et la résurrection du Seigneur. Elle leur a rappelé qu'ils étaient appelés à être «spéciaux», comme Saint Paul les exhortait: «Ne vous conformez pas au siècle présent, mais soyez transformés par le renouvellement de l'intelligence, afin que vous discerniez quelle est la volonté de Dieu, ce qui est bon, agréable et parfait» (Romains 12:2).

Dans chaque communauté, dans chaque nation, il y a ces âmes merveilleuses qui ont été spécialement bénis par Dieu, en réponse à leur amour pour Lui et pour Sa création, qui ont été le levain qui transforme de la pâte de ce monde un beau pain aromatique

Let us be special. Let us be different. Let us seek to be worthy of being passengers on this Train onto which we came aboard by our Baptism into Christ. We are on our way to glory.

We have to be holy, different: conforming to God's vision in creating us - humbly penitent as well for we fail so often in this - and joyfully confident in God's grace with which we shall co-operate that achieve it WE SHALL.

I ever seek to find a suitable Icon to accompany my meditations. When I googled: "icon train bound for glory" the first real Icon to appear was this Icon of the Theotokos "The Surety of Sinners" ("Sporuchytsia hrishnykh"). Google, in its digital wisdom, must have linked my search to the hope-inspiring inscription found on the Icon: ""I am the Surety of sinners for My Son Who has entrusted me to hear them, and those who bring me the joy of hearing them will receive eternal joy through me" ([click here](#)). The Captain of the "Glory-Train" is, of course, our Lord Himself, and His Mother is always right beside Him, praying for all His innumerable passengers.

.

pour la Table de Dieu, pour la fête eschatologique du Mariage de l'Agneau. Une image de l'âge, dont la venue nous proclamons dans le Credo de Nicée.

Soyons spéciaux. Soyons différents. Cherchons à être dignes d'être un passager sur ce train sur lequel nous sommes venus à bord par notre Baptême dans le Christ. Nous sommes sur notre chemin vers la Gloire. Nous devons être saints, différents: conformés à la vision de Dieu Qui nous a créés - aussi bien que humblement pénitents, car il ne nous arrive pas souvent d'en avoir très grand succès - et joyeusement confiants dans la grâce de Dieu avec laquelle nous allons coopérer, qu'il en parviendra l'accomplissement.

Je cherche toujours à trouver une Icône appropriée pour accompagner mes méditations. Quand j'ai googlé: «icon train bound for glory» («icône train à destination de la gloire») la première vraie Icône à paraître était cette Icône de la Mère de Dieu «la Sûreté des pécheurs» («Sporuchytsia hrishnykh»). Google, dans sa sagesse digitale, a évidemment lié ma recherche à l'inscription qui inspire l'espoir trouvé sur l'Icône: «Je suis la Sûreté des pécheurs pour mon Fils Qui m'a confié de les entendre, et ceux qui

m'apportent la joie de les entendre recevront la joie éternelle à travers moi» ([cliquez ici](#)). Le capitaine du «Train de la Gloire» est, bien sûr, notre Seigneur Lui-même, et Sa Mère est toujours à côté de Lui, pour prier pour tous Ses innombrables passagers.